

A DÉMA Cipőgyár dolgozói a jó gazda gondosságával használják fel a nyersanyagokat

„Egy cipőre felhasznált felsőbőr és talpbőr mennyiségét öt százalékkal kell csökkenteni, s az így meg takarított anyagból négyszázezer párral több cipőt kell előállítani” — rendel el a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának takarékoságról szóló határozata.

A DÉMA Cipőgyár dolgozói között már a múlt év elején kibontakozott az anyagtakarékossági mozgalom. Az első eredmény 76 százalékos anyagkihasználás volt. Ennél az eredménynél azonban nem álltak meg, hanem állandóan fokozták az anyag kihasználását. Gondolkodtak, hogyan lehetne egy darab bőrből még többet kihozni. A dolgozók szakmailag képezték magukat, szovjet könyveket olvastak, ezekből tanulták meg a helyes anyagkalkulációt.

Verseny indult

a DÉMA Cipőgyár és a szegvári cipőgyár között a teljesítmény és az anyagkihasználás terén és ezt a versenyt megnyerték a DÉMA dolgozói. Már hat hónap óta náluk van a vándorzászló. Az üzemben belül a csúszó és a szabászat versenyek, kinek van jobb anyagkihasználása. A múlt évben a felsőbőr szabászat 82,67 százalékos kihasználással ki az anyagot, a talpbőr szabászat pedig 79,42 százalékos anyagkihasználást ért el.

A minisztertanács határozata a takarékoságról újabb lendületet adott az üzemben a dolgozóknak és még jobban igyekeznek az anyagot jól kihasználni, a selejtet csökkenteni. A Pártkongresszusra az üzem dolgozói azzal fejezik ki szeretetüket a Párt iránt, hogy 3 százalékkal növelik az anyag kihasználását. Körülbelül 4800 forintot takarítanak meg havonta ezzel az anyagkihasználással.

A legkisebb

hulladékot is feldolgozzák.

Nyári szandálak készülnek a hulladékokból. Az öt éves terv első évében hulladékból ötezer pár cipőt gyártottak. Természetesen a hulladékok gazdaságos feldolgozásához nagyban hozzájárult az üzem dolgozóinak leleményessége. Most ezt az eredményt is tovább akarják fokozni és elhatározták, hogy az öt éves terv második évében a hulladék még jobb felhasználásával havonta ezer pár cipőt gyártanak a hulladékokból. És ezt meg is valósítják, mert az üzemben a legkisebb bört is a jó gazda szemével nézik meg, gondolkodnak, számolgatnak, mit lehetne ebből még kihozni.

Hogy a hulladékokat is feldolgozzák, nem jelenti azt, hogy nem törekednek a bőr leggazdaságosabb kihasználására. Mészáros István csúszó, akinek anyagkihasználási átlaga 80,40 százalék, például a talpbőrök szabásánál jó formán

milliméternyi csúszkokat

hagy ki a hatalmas darab bőrből. Mészáros elvtársnak ez előtt 79 százalékos volt a bőrkihasználása, de meglátta, „milyen nagy hasznát jelent ez a jobb kalkuláció nemzetgazdaságunknak”.

Ebben az üzemszében Mészáros elvtársnak van a legnagyobb teljesítménye. Az üzem falára kifüggesztett grafikonon élesen megkülönböztet vonal jelzi, hogy ő már február 2-i tervét teljesíti. Naponta ezer darabbal többet vág ki, mint munkatársai. A jó anyagkihasználás mellett tehát gyorsabb mozgással a termelékenység emelésére is ügyel.

A felsőbőr szabászatoknál is a legnagyobb gondot ügynek az anyag teljes kihasználására. Szóráth András anyagkihasználása például 82 százalékos. Teljesítménye is igen szép, átlagban 140 százalékos eredményt ér el. Nagyon

gyorsan dolgozik,

mégis ügyel az anyag gazdaságos kihasználására. „Állandóan figyelemmel kísérem, milyen eredményt értem el” — mondja Szóráth András — „nem lehet, hogy csökkenjen a teljesítményem”. A Pártkongresszusra 84 százalékos anyagkihasználást ajánlott fel és ezt a felajánlását eddig teljesítette.

Szóráth András átadja munkamódszerét az üzem dolgozóinak. Minden héten kedden és pénteken, munka után még két órásszáig bent maradnak a dolgozók és Szóráth András elmagyarázza, hogyan lehet gyors munkát az anyag legkisebb részét is kihasználni.

A munkamódszerátadás

eredménye, hogy Kádár Imre 87 százalékos anyagkihasználást ért el, Tóth Jánosnak 83 százalék az

anyagkihasználása. „Míg az ember az egyik mintát vágja, addig gondolkodik, hogy a következő mintát hova helyezze” — mondja Tóth János. — Igen, így lesz gyors és eredményes a munka. A szabászat dolgozóinak jó az anyagkihasználása. Fetter István 82,99 százalékosan, Gombkötő János pedig 84,66 százalékosan használja ki az anyagot.

A DÉMA Cipőgyár dolgozói tehát megértették a takarékoságról szóló

határozat nemzetgazdasági fontosságát és minden erejükkel azon vannak, hogy nemzetgazdaságunknak jelentős összegeket takarítsanak meg a bőr jó kihasználásával. És ami a jellemző ezekre a dolgozókra, nem állnak meg az eddig elért eredményeknél, hanem mindig jobb és jobb eredményt akarnak elérni. Tudják, hogy nemzetgazdaságunk erősítésével erősítik a béke hatalmas táborát és nagy csapást mérnek a háborúra spekuláló imperialistákra.

Szeged ipari tanulóiban a magasabb szaktudásért és a műveltségért

Az 1950–51-es iskolaév nemcsak az általános iskolák, gimnáziumok, főiskolák és egyetemek életében hozott döntő változásokat, hanem ipari tanulóink, munkaerőtartalékaink képzésében, ipari tanulóiskoláink életében is.

Öt éves népgazdasági tervünk maradéktalan végrehajtásának egyik igen döntő feltétele a megfelelő, magas színvonalú szakmunkásképzés. Kormányzatunk, a Munkaerőtartalékok Hivatala, a Megyei Tanács, a Párt vezetésével mindent elkövetett és elkövet, hogy munkaerőtartalékaink szakmai, politikai és kulturális képzését elősegítse, színvonalát a kívánt mértékben fel emelje.

Minisztertanácsunk — mint ismeretes — már két ízben hozott nagy jelentőségű határozatot e kérdésben. Első határozatának eredményeképpen, ipari tanulóiskoláink munkája javult meg. A tanmenetek nélküli, csaknem teljes mértékben tervszerűtlen oktatást és nevelést felszámolták. Ma már minden egyes tantárgyra rendelkezésünkre állnak a Szovjetunió tapasztalatai, a technika és tudomány legújabb eredményein alapuló részletes tanmenetek. Minden ipari tanulóiskola előre meghatározott terv szerint végzi munkáját. Ezt az általános munkatervet felbontjuk egyéni munkatervekre. Az egyéni munkatervet végrehajtását havonként kiértékeljük és így az oktatás, nevelés munkájának termelékenysége, eredményességét hónapról-hónapra növelhetjük.

Minden nevelő,

oktató, az igazgató és az iskola valamennyi dolgozója pontosan ismeri legközelebbi feladatait, munkáját eszerint szervezheti meg.

A második határozat megállapította, hogy az iskolák munkája mellett bizonyos mértékben az üzemek és tanműhelyek szakmai, gyakorlati oktató munkája mutatni elmaradást. A határozat végrehajtása, a hibák kiküszöbölése nyomán ipari tanulóink képzése ma már egyre inkább azon az úton halad, melyet népi demokráciánk fejlődése követel meg és melyet a Magyar Dolgozók Pártja jelölt ki az iparoktatás számára.

Államunk még soha annyit nem fordított ipari tanulóképzésünkre mint most. Az iskolák, tanműhelyek, ipari tanulóotthonok fejlesztését, szakmai és szépirodalmi könyvtárait megsokszorozta. Az októberi határozat kimondja, hogy az 1950–51-es tanévben minden ipari tanuló a munkaerőtartalékok egyenruhájával kell el látni.

Ebben az iskolaévben

vezették be először az ipari tanulóiskolában a testnevelést. Kormányzatunk és a Megyei Tanács már ez iskolaév elején lehetővé tette, hogy épületünk erre megfelelő részét tornateremmé alakítsuk át melynek segítségével biztosítani tudtuk tanulóink téli testnevelését. A múltban iskoláinknak egyáltalán nem volt sportfelszerelése. Most — csaknem naponta kapja iskolánk az értékesebb-nál-értékesebb sporteszközöket. 14 sportágban szervezhetünk szakosztályokat tanulóink számára, mert kormányzatunk minden feltételt messzemenően biztosít tanulóink sportolásának érdekében.

Ipari tanulóink mindazt, a kedvezményt, lehetőséget, melyet a Párt és népi demokratikus államunk biztosít számukra, magasabb tanulmányi és termelési eredményeikkel, a munkafegyelmet megszilárdításával hálálják meg. A szegedi ipari tanulóiskolában ez évben a késések és indokolatlan mulasztások száma

csaknem teljes egészében megszűnt. Nem egy osztályunk van, ahol a mai napig igazolatlan mulasztás nem volt és ahol a havi átlagos mulasztott órák száma mindössze 5–6. Késés csak a vidékről bejáró tanulóknál fordul elő — általában vonatkesések miatt.

Iskolánk tavalyi élsikola. „Jó tanulók iskolája” lett. A tavalyi 7. osztályról az idei 5. osztályra való átszámítás után is nagyarányú általános javulás mutatkozik tanulmányi vonalon. Tavalyi átszámított iskola-átlagunk 3.1 volt, idej és jelenlegi iskolaátlagunk 3.8. Fegyelemi téren is komoly fejlődés mutatkozik. A tavalyi átszámított 3.9 iskolaátlag jelenleg 4.5-re emelkedett. Ez a javulás mutatja ipari tanulóink öntudatának emelkedését, a munkához és a munkafegyelmhez való viszonyuk egészséges alakulását.

Az iskola tantestülete

is nagymértékben hozzájárul az eredmények emeléséhez. A hiányos előképzettségű tanulók részére délutáni tanfolyamokat szerveztek, ahol a rászoruló elcsúsztatottakat azokat az ismereteket, melyeknek hiánya gátolja őket lépést tartani a többi tanulóval. Minden tantárgyból rendszeres korrepetálás folyik egy-egy szaktanár vezetésével. A nevelők rendszeresen látogatják az ipari tanulóotthonokat, ahol házi feladataikat megoldásában nyújtanak segítséget a tanulóknak és az otthonok vezetőivel cseréljük ki egymás észrevételeit a jobb nevelés, oktatás érdekében. Ipari tanulóiskolai vonalon Csongrád megye volt az első országos viszonylatban is, ahol a pedagógusok megszervezték az iskolák közötti állandó munkamódszerátadást, tapasztalatcserét, melynek már most is igen szép eredményei, sikerei mutatkoznak.

A tantestület minden tagja szorgalmas részt vesz a Munkaerőtartalékok Hivatala által megindított kétféle egyéni pedagógiai tanulásban. Ezen keresztül tesznek szert marxista-leninista képzettségre, ideológiai felkészültségre. Itt sajátítják el és tanulmányozzák az élenjáró szovjet pedagógiai tapasztalatait. A nevelőtestület tagjai részt vesznek a „Nevelj jobban”-mozga-

Állattenyésztő káderek politikai nevelése

A háborút követő években erősen fellendült az állattenyésztés a Turkmén Köztársaság kolchozaiban. A kolhoz állattenyésztői sikereket értek el az állatállomány növelésében és már 1950 nyarán majdnem megkezdte a szarvasmarha-állomány a háborúelőtti időkhöz viszonyítva, a juhok, kecskék száma pedig több mint másfélszerese a háborúelőttiének. Még ezek az eredmények is jelentősebbek lehetnek volna, ha a köztársaság párt-, szovjet- és mezőgazdasági szervei fokozottabb mértékben foglalkoztak volna az állattenyésztés fejlesztésének kérdésével, ha még szélesebb körben terjesztették volna az élenjáró tapasztalatokat.

A Szovjetunió Minisztertanácsa és a SzK(b) Pártjának Központi Bizottsága határozatot hozott a kollektív állattenyésztés 3 éves fejlesztési tervének végrehajtására és ebben felelősséget vállaltak azokat a hiányosságokat is, amelyek a Turkmén Köztársaságban előfordultak. A Párt és a kormány határozata harcú programot jelentett Turkménia bolsevikjaira. A határozatokat megvitatják a

Pártunk népművelői — néhány nappal ezelőtt komoly feladatot vállaltak magukra. Vállalták, hogy újabb ezer és ezer munkást, dolgozó parasztot és néphez hű értelmiségit sorakoztatna fel a Szabad Nép előfizetőinek sorába. Ehhez a munkához hozzá is kezdtek már, de eredményeik még sokkalta kisebbek, mint amilyet a Párt elvár tőlük.

Iskolánk fizikai dolgozóit

is jó munkájukkal segítik elő a tanítás, nevelés eredményességét. A szénmegtakarítás terén érték el különösen kiemelkedő teljesítményt. A tavalyi iskolaévhez viszonyítva a fűtött terület köbméterszámát 25 százalékkal növelték, szénfogyasztásunk ezzel szemben a tavalyihoz viszonyítva 30 százalékos abszolút csökkenést mutat.

Tantermeink és folyosóink tisztasága, rendje, ebben az évben ugrásszerűen megjavult. December elején beindítottuk a tisztasági versenyt és ennek keretében elindítottuk „A hét legtisztább osztálya” felírással állandó vándorzászlót. Bátoran elmondhatjuk, hogy a tisztasági verseny sikere a vártnál hasonlólatlanul jobb. Tanulóink nem csupán a zászló kedvéért, hanem növekvő öntudatukból kifolyólag, féltékenyen őrködnek tantermeik tisztaságán és eredményeikért. Joggal ki is érdemlik a díszes selyem-vándorzászlót.

A Párt Kongresszusa,

de feladataink sikeres megoldása is felvetette tanulóinkban az új, szélesebb alapokon nyugvó tanulmányi verseny beindítását. Iskolánk valamennyi tanulója értékes és konkrét felajánlást tett és ezeket a felajánlásokat a Párt Kongresszusa tiszteltetére, a DISZ vezetésével, maradéktalanul végre is hajtja — túl is teljesíti.

Ipari tanulóink tanulással, üzemi munkájukkal, szakmájuk alapos elsajátításával, a munkafegyelmet megszilárdításával, a tisztaság fokozásával harcolnak a Kongresszus sikeréért, a szocializmus építéséért, a béke megvédéséért és ezzel fejezik ki, hálájukat a Párt és legnagyobb nevelőnk — Rákosi elvtárs iránt. (k.f.)

Jó felvilágosító munkával a Szabad Nép-kampány szegedi eredményeinek fokozásáért

Kétségtelen, hogy mutatkoznak szép eredmények a Szabad Nép új előfizetőinek gyűjtésében, de ezek a követésre méltó példák nem általánosak. Néhány hely van csupán, ahol a népművelők jó felvilágosító munkával követésre méltó eredményt tudnak felmutatni.

Ilyen például a Vas- és Fémipari Szövetkezet, ahol a kampány megindulásakor mindössze csak 8 előfizető volt és most az előfizetők száma 34-re emelkedett. Ezzel elérték, hogy az üzem valamennyi dolgozója előfizetője lett a Szabad Néphez. Ugyancsak szép eredményt értek el a Szegedi Kiskereskedők Egyesületénél, ahol öt nap alatt 73 új előfizetőt szereztek. A Belkereskedelmi Minisztérium szakiskolájában 134 tanuló és dolgozó fizetett elő a Szabad Népre. De szép eredményt értek el a Nemzeti Színház népművelői is, akik elfogadták az igazságügyi dolgozók versenykihívását és rövid néhány nap alatt 27 százalékról 63 százalékra emelték az előfizetők számát. Ezek a példák biztositják, hogy ott,

ahol a versenyt komolyan veszik és a népművelők jó felvilágosító munkát végeznek, az eredmény nem marad el. A Szabadságharcos Szövetség eddig mindössze csak két előfizetőt szerzett. Ugyanakkor gyenge az eredmény a DEFOSZ-nál is, ahol mindezekig csak három dolgozó paraszt lépett be a Szabad Nép előfizetői sorába. Gyenge az eredmény még a Rókus II.-ben is, ahol eddig csak ötven fizetett elő a Szabad Népre. Ezeket a helyeket jó lenne, ha maga a vezetőség is komolyan nyúlna a kérdéshez és segítséget nyújtana a népművelőknek. Különösen meg kell javítani a munkát a Rókus II. pártszervezetben. Pártunk többet vár Rókus II. népművelőitől, hiszen az 1948. évi Szabad Nép-kampányban szegedi viszonylatban ők érték el a legszebb eredményt. Nemcsak ők, hanem mindazok az üzemek, szervezetek és hivatalok, ahol erős lemaradás mutatkozik, mielőbb hozzák be a lemaradást.

A Szabad Nép harcos segítő-társunk mindennapi életünkben és népművelőinknek minden erejükkel és tudásukkal azon kell lenniük, hogy ez a segítség minél több becsületes, békét akaró ember kezéhez eljusson.

A Csardzsou terület Dejnau körzetének „Vörös Október” kolchoza már második éve sikeresen teljesíti az állatállomány növelésének és az állattenyésztési termékek beszállításának tervét. A pártszervezet titkára, Dzsorajev, nagy figyelmet fordít az állattenyésztésre. A pártgyűlésen minden hónapban megvitatják azokat a kérdéseket, amelyek az állattenyésztési fejlesztési tervekkel, a pártvezetők kulturális életének, jólétének emelkedésével és a távolfekvő legelőkön a politikai tömegmunka megszervezésével kapcsolatosak.

A „Vörös Október” kolhoz pásztor-szállásán a Kara-Kum sivatagban az agitátorok rendszeresen ismertetik a bel- és külpolitikai helyzetet, megmagyarázzák a Párt és a kormány határozatait.

Elmélet színvonalunk emelését segíti elő

Anyag- és Adatszolgáltatás
rendszeres olvasása